

## USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **Mgr. J. P.**  
soudní exekutor  
sídlem R. 48/13, Ch.  
zastoupen Mgr. Kateřinou Lehečkovou, advokátkou  
sídlem Plzeňská 232/4, Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**  
sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2020, č. j. MSP-484/2019-ODKA-SEU/5,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze k rukám Mgr. Kateřiny Lehečkové, advokátky.

### Odůvodnění:

1. Žalobce dne 7. 4. 2020 doručil soudu prostřednictvím datové schránky žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Uvedl, že mu toto rozhodnutí bylo doručeno dne 17. 1. 2020. V žalobě je nejprve shrnut obsah napadeného rozhodnutí, jímž byla žalobci uložena výtka podle § 7a zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Dále je uvedeno, že žalobce napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ze tří důvodů. Zaprvé, „žalovaný nesprávně právně posoudil (vytýkané) jednání žalobce, v důsledku čehož dospěl k nesprávnému závěru o tom, že jednání žalobce vykazovalo shora popsané nedostatky a že je třeba je žalobci vytknout (konkrétní důvody uvádí žalobce v části II. této správní žaloby), zejména s ohledem na rozsah povinností žalobce dle ustanovení § 46 odst. 1 Exekučního řádu“. Zadruhé, „žalovaný v souvislosti s Rozhodnutím nedodržel základní zásady správního řízení upravené v ustanovení § 2-8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“. Konečně zatřetí, „v důsledku těchto pochybení porušil žalovaný ústavně garantované

*právo žalobce na zachování osobní cti a dobré pověsti ve smyslu čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Navíc se lze v souvislosti s Rozhodnutím domnívat, že Rozhodnutím došlo k neoprávněnému zásahu moci výkonné do moci soudní, a tedy k porušení principu dělby moci ve smyslu čl. 2 odst. 1 Ústavy ČR“.*

2. Podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“) musí žaloba obsahovat „žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě vadného podání. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. lze žalobu o další žalobní body rozšířit jen ve lhůtě pro podání žaloby.

3. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bodu 33, uvedl, že „je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byt i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“

4. Uvedené závěry rozšířený senát potvrdil i v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, č. 3733/2018 Sb. NSS, bodu 46, přičemž zdůraznil, že smyslem žalobních bodů, které musí být uplatněny ve lhůtě pro podání žaloby, „je časové fixování základního rozsahu toho, co bude předmětem soudního přezkumu správního rozhodnutí, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a rychlost řízení“. Rozšířený senát naopak odmítl, že by smyslem žalobních bodů mělo být „pouhé ohlášení podání žaloby“, s tím, že by soud musel pravidelně žalobce vyzývat k doplnění žalobních bodů. Takovéto „ohlášení“ je obvyklé v řízení o kasační stížnosti, kde však souvisí s krátkou lhůtou pro podání kasační stížnosti ..., v kombinaci s mnohem delší, zákonem stanovenou lhůtou pro doplnění stížnostních bodů ....“ (vnitřní citace vypuštěny městským soudem)

5. Jakkoliv tedy žalobním bodem může být jakékoliv tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, musí z něj vždy být seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce; pouhá obecná tvrzení o rozporu napadeného rozhodnutí se zákonem nebo jeho konkrétními ustanoveními nestačí. Nejvyšší správní soud tak například ani za zárodek žalobního bodu nepovažoval, když žalobce „[ž]alovanému vytkl, že nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé, nepřihlížel pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo, neprovedl potřebné důkazy, nedostatečně odůvodnil, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladu ustanovení zákona o azylu; tím se měl dopustit porušení § 2 odst. 1 a 4, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 správního řádu a § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. V závěru žaloby stěžovatel avizoval, že odůvodnění žaloby doplní.“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 - 83, body 11 a 17)

6. V jiném případě nenaplnňoval znaky žalobních bodů následující text: „*Důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí je skutečnost, že žalovaná nezohlednila argumentaci žalobce, která svědčila pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný je v místě svého trvalého bydliště ohrožen a nemůže tam pobývat. Žalobce navrhuje, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno. Konkrétní důkazy a další skutečnosti předloží žalobce po poradě s ustanoveným advokátem za účasti tlumočníka.*“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 Azs 211/2018 - 23, body 4 a 21). Jako třetí příklad lze uvést následující žalobní tvrzení, která také Nejvyšší správní soud nevyhodnotil jako žalobní body: „*[Stěžovatel uvedl, že byl na svých právech dotčen prvostupňovým rozhodnutím, kterým bylo rozhodnuto o propadnutí jím přepravovaného bazického oleje. Stěžovatel dále uvedl, že jak prvostupňové, tak odvolací rozhodnutí, jsou nezákonná v důsledku nesprávné aplikace právních norem na skutková zjištění a rovněž v důsledku závažných procesních vad spočívajících v neprovedení zásadního důkazu a v důsledku ignorace důkazů svědčících ve prospěch stěžovatele.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2016, č. j. 2 Afs 87/2016 - 44)

7. Z výše uvedených východisek judikatury rozšířeného senátu i konkrétních příkladů z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nyní projednávaná žaloba žádný žalobní bod neobsahovala. Uplatněná tvrzení sestávala jen z obecných námitek porušení právních předpisů a procesních pochybení, které však nebyly ani v nejhrubších obrysech navázány na konkrétní skutkové okolnosti věci. Žalobce v žalobě neuvedl, v čem konkrétně ve vztahu k němu došlo k nesprávnému posouzení skutku, proč žalovaný dle jeho názoru porušil základní zásady správního řízení, čím přesně byla porušena žalobcova základní práva, ani jak mělo dojít k porušení dělby moci.

8. V žalobě se sice uvádí, že „*konkrétní důvody uvádí žalobce v části II. této správní žaloby*“, žaloba sama však žádnou další část obsahující podrobnější argumentaci neobsahuje a soud spolu s ní nebylo doručeno ani jiné podání. Pro vyloučení všech pochybností se soud telefonicky dotázal právní zástupkyně žalobce, zda bylo spolu s žalobou zasíláno jiné podání. Právní zástupkyně sdělila, že žádné další podání soudu zasíláno nebylo a že text o konkrétních důvodech rozvedených v části II. žaloby byl v žalobě uveden omylem. Je tedy postaveno najisto, že žaloba nic jiného, než text citovaný v úvodu tohoto usnesení, neobsahovala. Jak bylo vysvětleno výše, žaloba tedy nesplňovala zvláštní náležitost podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť neobsahovala ani jeden žalobní bod.

9. Uvedenou vadu nebylo možné zhojit postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Jak vysvětlil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v bodu 58 výše citovaného rozsudku č. 3733/2018 Sb. NSS, „*[s]oud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li ještě se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit*“. Žaloba podle § 72 odst. 1 s. ř. s. musí být podána do dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, přičemž pouze v téže lhůtě lze dle § 71 odst. 2 věty poslední s. ř. s. uplatňovat nové žalobní body. V nyní projednávané věci sám žalobce tvrdil, že mu napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 17. 1. 2020, a posledním dnem lhůty k podání žaloby tedy byl den 17. 3. 2020. Tohoto dne ve 22.08 hod. byla žaloba soudu prostřednictvím datové schránky doručena. Je zjevné, že pokud byla žaloba bez žalobních bodů podána necelé dvě hodiny před uplynutím lhůty k jejímu podání, neměl soud žádný prostor k tomu, aby žalobce vyzýval k odstranění vad žaloby a doplnění žalobních bodů.

10. Na výše uvedeném nic nemění ani doplnění žaloby, které žalobce soudu doručil dne 21. 4. 2020 prostřednictvím datové schránky. Toto podání sice již tvrzení, které by

bylo možné označit za žalobní body, obsahuje, bylo však podáno po lhůtě k podání žaloby. Jak bylo vyloženo výše, vadu žaloby spočívající v neuplatnění žádného žalobního bodu nelze po uplynutí lhůty k jejímu podání nijak zhojit.

11. Soud tedy žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť žaloba trpěla vadou, kterou již nelze odstranit.

12. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., dle níž žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo, byla-li žaloba odmítnuta.

13. Soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Praze dne 14. května 2020

**JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.**  
předsedkyně senátu